

Κύριε Δήμαρχε.

Αξιότιμοι, κυρίες, κύριοι.

Αγαπητοί συμπατριώτες, γειά σας.

Καταρχήν, θέλω να καλωσορίσω και εγώ τους σεβαστούς προσκεκλημένους στην σημερινή εκδήλωση για τα εγκαίνια του καινούργιου Δημαρχείου του νεοϊδρυθέντος Δήμου Σκιρίτιδας, με έδρα τον τόπο που είδα για πρώτη φορά το φως και ανέπνευσα το καθαρό οξυγόνο του. Τον τόπο που μεγάλωσα, ανάμεσα σε αυτούς τους αγαπητούς, φιλήσυχους κι εργατικούς ανθρώπους. Την ιστορική Βλαχοκερασιά.

Και λέω ιστορική Βλαχοκερασιά, γιατί απ' ό,τι γράφουν τα βιβλία, εδώ είχε το κέντρο εκπαίδευσης των νεοσυλλέκτων στρατιωτών που θα έριχνε αργότερα στον αγώνα για τη λευτεριά του γένους ο θρυλικός γέρος του Μοριά, ο λευτερωτής του τόπου, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

Πώς να μην πεις, λοιπόν, έστω και λίγα λόγια γι' αυτόν, που αν δεν υπήρχε, ίσως να μην ήμασταν εμείς σήμερα σε αυτήν εδώ την εκδήλωση.

Πώς να μην έρθει, όμως, στο νου μου κι ένας άλλος κορυφαίος αγωνιστής, δεξί χέρι του στρατηλάτη Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, ο υψιπετής, γενναίος και έμπιστός του, ο καπετάν Γιάννακας, γέννημα αυτού εδώ του χωριού.

- Εδώ θα κάνω μια παρένθεση. Πολύ φοβάμαι ότι εμείς οι νεότεροι δεν έχουμε κάνει το καθήκον μας απέναντι σε αυτόν, που όταν τελείωσε ο αγώνας της λευτεριάς, απεσύρθη στα χτήματά του κι αρκέστηκε στην προσφορά του και μόνο και τίποτα δεν ζήτησε ποτέ από το ελεύθερο πια κράτος.

Κυρίες και κύριοι, από αυτό εδώ το σημείο που βρίσκομαι, στέλνω τη φαντασία μου πολλά χρόνια πριν, τότε, που μαθητής του απέναντι γυμνασίου, βρέθηκα ένα απόγευμα σ' ένα μισοσκότεινο δωμάτιο, κρατούμενος από έναν χωροφύλακα του σταθμού.

Και ω, τι σύμπτωση! Σήμερα το κτίριο εκείνο να γίνεται χώρος που θα παίρνονται οι σωστότερες και δημοκρατικότερες αποφάσεις,

για την καλύτερη λειτουργία των κινήσεων εκείνων, που θα διευκολύνουν τη ζωή μας.

Ο χώρος εκείνος – το κρατητήριο δηλαδή – να γίνεται Δημαρχείο. Κι εγώ τώρα, ο άτακτος τότε μαθητής, να βρίσκομαι σε αυτήν εδώ τη θέση και να απολαμβάνω τη μεγάλη τιμή που είμαι μπροστά σας.

Μα πώς, αγαπητοί φίλοι, αλλάζουν οι καιροί; Τίποτα δεν πάει χαμένο, ούτε και οι ονειροπόλες σκέψεις ενός μικρού, όπως οι δικές μου ετότε, δεν χάνονται.

Έλεγα με το νου μου εκείνο το δίωρο στο γκρίζο δωμάτιο που με φιλοξενούσε: «Μα, γιατί να βρίσκομαι εδώ τώρα με την κατηγορία ότι έσπασα ένα τζάμι του σχολείου παίζοντας ποδόσφαιρο; Γιατί να μην υπάρχει ένας χώρος για εμάς που μέσα μας κυλάει το φλογερό αίμα της νιότης; Γιατί να μην υπάρχει ένα γυμναστήριο να γυμνάζουμε τα σφριγηλά μας σώματα, γιατί κι εμείς να μην πρωτοστατούμε στον αθλητικό στίβο της χώρας μας και όχι μόνο, αφού υπήρχε η απαραίτητη δομή των ατσαλένιων κορμιών μας;».

Βοούν ακόμα στ' αυτιά μου οι φοβερές κανονιές του σημερινού Δήμαρχού μας, κ. Κώστα Κατσαφάνα, από τα χαλύβδινα πόδια του. Σαν ταινίες του σινεμά περνούν από μπροστά μου και σήμερα οι αέρινες και θεαματικές ντρίμπλες του Ηλία Κατσαφάνα. Τραντάζουν τους τοίχους ακόμα οι κερανοί από τα πόδια του υποφαινόμενου ομιλούντος. Εμ, εκείνο το γκρέμισμα του δοκαριού, που δεν έχει ξανασυμβεί ίσως ποτέ ξανά στον κόσμο;

Χιλιάδες αθάνατα στιγμιότυπα από κορυφαίες ενέργειες πολλών συμμαθητών μου. Και όμως, χάθηκαν αυτά τα υπέροχα ταλέντα, γιατί δεν υπήρχε η απαιτούμενη υποδομή για της δόξας τα ψηλά σκαλοπάτια.

Τι να πρωτοθυμηθώ;

Τον Βασίλη τον Σώτο, που σαν ελατήριο πεταγόταν απ' τη γη και πέρναγε τον πήχη και ύστερα σαν χαρτομάντιλο από πολυκατοικία σε γκαζόν έπεφτε στην άμμο; Τον Χρήστο τον Κότσινα που έφευγε σαν βολίδα πραγματική να κόψει το νήμα;

Η αδικημένη μου γενιά, σήμερα όμως λυτρώνεται. Και το λέω αυτό, γιατί όλα εκείνα που τότε ζητούσαμε σαν παιδιά και εμείς, που θέλαμε να γίνουμε κάτι, γιατί είχαμε τα φόντα, η πολιτεία, μας τα στερούσε. Τώρα, βλέπω τριγύρω μου σ' αυτό το χωριό πολλά από εκείνα που εμείς στερηθήκαμε, να υπάρχουν. Και χαίρομαι γι' αυτό το επίτευγμα.

Απόψε, εγκαινιάζουμε το καινούργιο Δημαρχείο, αργότερα θα έχουμε και Βιβλιοθήκη. Γίνονται πολιτιστικές εκδηλώσεις που ανεβάζουν το πνευματικό επίπεδο του ανθρώπου, και πολλά άλλα, άγνωστα για εκείνη την εποχή.

Όλα αυτά, αγαπητοί φίλοι, δεν έγιναν τυχαία. Όλα αυτά που ανέφερα έγιναν, γιατί όλοι μας βάλουμε κι από ένα πετραδάκι για να υλοποιηθούν.

Όλοι μας προσφέραμε κάτι, ίσως και χωρίς να μας το ζητήσει κανείς, ίσως χωρίς να το καταλάβουμε.

Όλα τούτα είναι αποτέλεσμα πράξεων και ενεργειών από άνθρωπο.

Και καθώς λέει και ο ποιητής: «Πολιτισμός είναι το σύνολο των πνευματικών και υλικών επιτευγμάτων του ανθρώπου ανά τους αιώνες», σημαίνει πως, ό,τι ακόμα και εμείς καλό προσθέσουμε, θα είναι για το καλό του συνόλου, για το καλό όλων μας, και περισσότερο για τις γενεές που έρχονται.

Για το έργο που σήμερα εγκαινιάζουμε, απευθύνω τα θερμά μου συγχαρητήρια στο Δήμαρχο Κώστα Κατσαφάνα και στους συνεργάτες του, καθώς και σε όλους εκείνους που βοήθησαν.

Κύριε Δήμαρχε,

Εύχομαι το επόμενο κτίριο που θα εγκαινιάσουμε στο χωριό μας, στην έδρα του Δήμου Σκιρίτιδας, να είναι ένα πρωτότυπο Πανεπιστήμιο από το οποίο να εξέρχονται σπουδαίοι μεν επιστήμονες, μα πάνω απ' όλα να είναι ακέραιοι, χρηστοί, και καθώς πρέπει άνθρωποι. Τέτοιου είδους επιστήμονες θέλουμε σήμερα, από τέτοιες μορφές έχει ανάγκη η ανθρωπότητα.

Για να υλοποιηθούν όλα αυτά που οραματίζομαι, και πιστεύω όλοι σας να συμφωνείτε, χρειάζεται αγώνας και επαγρύπνηση. Γιατί μόνον καθεστώτα που έχουν σαν βασικό τους συστατικό τη Δημοκρατία, μπορούν να μας εγγυηθούν κάτι τέτοιο.

Ας κλείσω την ομιλία μου μ' ένα ποιητικό μου στιχούργημα:

«Οι λαοί της γης, δεν αρκούν για να περιφρουρήσουν τη Δημοκρατία.

Για την ασφάλειά της, χρειάζονται ακόμα περισσότεροι».

Σας ευχαριστώ πολύ.